

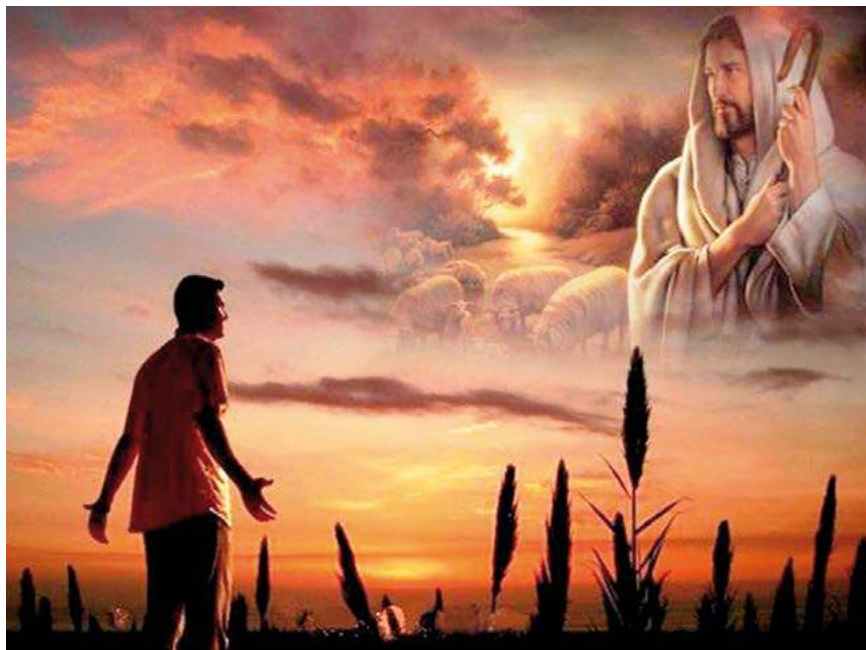
SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Tastar que n'és de bo el Senyor

«**C**omprens les persones que tendeixen a la tristesa per les greus dificultats que han de sofrir, però a poc a poc cal permetre que la joia de la fe comenci a desvetllar-se, com una secreta però ferma confiança, fins enmig de les pitjors angoixes» (*Evangelii gaudium*, 6). Aquest és un advertiment lúcid del papa Francesc i el podem rebre com una crida a experimentar i —com també diu el salmista— «a tastar que n'és de bo el Senyor» (*Salm* 34,9). Tant de bo que puguem viure una experiència profunda de joia i comunió amb Déu i amb els germans, en l'amistat amb Jesús el Senyor, i poder exclamar: «Ningú com Vós no em fa feliç» (*Salm* 16,2).

Mireu, bo i parafrasejant aquesta expressió sàlmica, he recordat un bell text de Nicolau de Cusa, un pensador en la frontera del món medieval i modern. El text fa així: «A vegades hom coneix Déu com un bon vi: se'l coneix per l'oïda, per la mirada i pel gust. Per l'oïda, us parlen d'Ell els predicadors. Pel rostre, entenen sobre Ell els teòlegs. Però el tasten les ànimes bones, els qui l'estimen. Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor!».

Un mestre vinícola —per seguir la comparança del text esmentat— pot investigar tot el que els filòsofs, literats i poetes han dit sobre el vi. Però...

¿què en sabrà al costat d'aquella persona bona i senzilla que el beu i el tasta diàriament?

Tastar Déu! Aquesta és la qüestió: fer-ne experiència. El salmista no diu pas: «penseu i veureu», o bé «reflexioneu i veureu», sinó «tasteu i veureu». Som convidats a no teoritzar sinó a tastar, a fer-ne experiència viva. Sembla quelcom fora del nostre abast. I, tanmateix, qui més qui menys, un dia o altre, qualsevol de nosaltres pot experimentar el pas benèfic i joiós del Senyor per la pròpia vida. Alerta, però... que no parlo d'experiències extravagants, irracionals, amb no sé quina mena d'efec-

tes especials propis de pel·lícules de ciència ficció. Quan parlem de tastar i tenir experiència de l'alegria i goig en el Senyor estem tractant de l'experiència raonable pròpia d'aquell que troba Déu en la quotidianitat, per exemple, d'una eucaristia freqüent ben viscuda, d'una reconciliació que ens refà el camí, d'un fecund servei als més necessitats, d'un contacte familiar amb la Paraula de Déu, d'una pregària assídua i d'adoració.

Aquesta és l'experiència que trobem en els salmistes, els quals en les seves pregàries ens fan sentir no tant no sé quina mena de «nirvana» o «harmonia interior» sinó sovint i més aviat el xivarri de les places i fins i tot el soroll de les armes. Deia santa Teresa d'Àvila que el Senyor

es troba «entre plats i olles», avui diríem: entre autobusos, despatxos, ordinadors, mails, WhatsApp's, xats, rentadores i rentaplats, mercats i carreteres. Un semàfor, una cua, un ascensor, un embús d'autopista, la sala d'espera d'un metge..., tot això pot ser avui «el nostre Sinaí» (Madeleine Dêlbrel), la terra sagrada on tastem i veiem que n'és de misericordiós el Senyor, trobant en Ell la font de la nostra alegria, joia, goig i felicitat més preuades.

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

A Cafarnaüm va esclatar la primavera

Aquell dissabte fou un dia ple d'emocions a Cafarnaüm. Una de les colles de pescadors —la dels fills del Zebedeu i el dos germans de Betsaida casats a Cafarnaüm— havien convidat un jove, amb qui es feren amics dies enrere. Un tal Jesús, el fuster de Nazaret.

La sorpresa saltà a la sinagoga, a l'hora de la pregària sabatina. Després de llegir el llibre de la Llei, s'alçà Jesús per comentar l'Esclatada. Les seves paraules foren vibrants, positives. Parlava del Regne de Déu que està a punt d'arribar, d'obrir el cor a l'esperança, de vèncer les pors, les angoixes i limitacions...

Ningú els havia parlat mai així. La gent estava engrescada, els rostres transmetien il·lusió. I no solament ho deia de paraula sinó que ho volgué fer realitat: allí al davant seia en Xemeià, un noi invàlid a qui el pare cada dissabte portava a la sinagoga. Jesús s'adreçà a ell, davant de tothom, invocà Déu i comminà els mals que tenia. El noi recobrà la mobilitat. La gent no s'ho podia creure. En tota la població no es parlava d'altra cosa.

En sortir de la sinagoga, la colla de pescadors s'emporten Jesús a casa de Simó. La seva sogra estava al llit malalta. El relat evangèlic descriu el gest guaridor de Jesús envers la dona:

—«Se li acosta». És el primer que fa sempre: acostar-se a les persones que sofreixen, mirar d'aprop el seu rostre i compartir el seu sofriment.
—Després, «la prengué per la mà» no li importa tocar els malalts. Jesús no tem les regles de puresa legal que ho prohibien. Vol que la dona senti la seva força guaridora.
—Finalment, «l'alçà», la posà dempeus, li retornà la dignitat.
—«Ella mateixa els serví a taula», la salut no és solament per a trobar-se bé, sinó per a fer el bé.

A la tarda, un cop s'ha post el sol i ha acabat el repòs del dissabte, porten

tot de malalts que s'apleguen davant la porta de casa. És la malaltia davant de Jesús. I ell, els curava. No es tracta sols de curar físicament els malalts sinó, principalment, de guarir de l'angoixa i desesperança que el mal provoca. Jesús no ha vingut a acabar amb el mal, sinó a compartir-lo, a redimir-nos-en i a transformar-lo.

Quan l'endemà els seus amics pretenen retenir-lo, Jesús els explica que el seu ministeri està obert a tothom i cal anar als altres pobles i viles.

Mentrestant, a Cafarnaüm havia esclatat la primavera.

Mn. Ramon Sàries

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Gustad y ved qué bueno es el Señor

«**C**omprendo a las personas que tienden a la tristeza por las graves dificultades que tienen que sufrir, pero poco a poco hay que permitir que la alegría de la fe comience a despertarse, como una secreta pero firme confianza, aun en medio de las peores angustias» (*Evangelii gaudium*, 6). Esta es una advertencia lúcida del papa Francisco y la podemos recibir como un llamado a experimentar y —como también dice el salmista— a «gustar qué bueno es el Señor» (*Salmo 34,9*). Ojalá que podamos vivir una experiencia profunda de gozo y comunión con Dios y con los hermanos, en la amistad con Jesús el Señor, y poder exclamar: «No hay bien para mí fuera de ti» (*Salmo 16,2*).

Mirad, al parafrasear esta expresión sálmica, he recordado un bonito texto de Nicolás de Cusa, un pensador en la frontera del mundo medieval y moderno. El texto dice así: «A veces se conoce a Dios como a un buen vino: se lo conoce por el oído, por la mirada y por el gusto. Por el oído, os hablan de Él los predicadores. Por el rostro, entienden sobre Él los teólogos. Pero lo gustan las almas buenas, quienes lo aman. ¡Gustad y ved qué bueno es el Señor!».

Un maestro vinícola —para seguir con la comparación del texto mencionado— puede investigar todo lo que los filósofos, literatos y poetas han dicho sobre el vino. Pero... ¿qué sabrá al lado de aquella persona buena y sencilla que lo bebe y lo degusta diariamente?

¡Gustad a Dios! Esta es la cuestión: experimentar. El salmista no dice: «pensad y ved», o bien «reflexionad y ved», sino «gustad y ved». Estamos invitados no a teorizar sino a gustar, a tener una experiencia viva. Parece algo fuera de nuestro alcance. Y, aun así, quien más quien menos, un día u otro, cualquiera de nosotros puede experimentar el paso benéfico y gozoso del Señor por la propia vida. Atención, que no hablo de experiencias extravagantes, irracionales, con no sé qué tipo de efectos especiales propios de películas de ciencia ficción. Cuando hablamos de gustar i experimentar la alegría y gozo en el Señor estamos hablando de la experiencia razonable propia de aquel que encuentra a Dios en la cotidianidad, por ejemplo, de una eucaristía frecuente muy vivida, de una reconciliación que nos rehace el camino, de un fecundo servicio a los más necesitados, de un contacto familiar con la Palabra de Dios, de una plegaria asidua y de adoración.

Esta es la experiencia que encontramos en los salmistas, los cuales en su oración no nos hacen sentir no sé qué tipo de «nirvana» o «armonía interior» sino que a menudo y más bien, nos muestran el alboroto de las plazas e incluso el ruido de las armas. Decía santa Teresa de Ávila que el Señor se encuentra «entre pucheros», hoy diríamos: entre autobuses, despachos, ordenadores, e-mails, WhatsApp's, chats, lavadoras y lavaplatos, mercados y carreteras. Un semáforo, una cola, un ascensor, un atasco de autopista, la sala de espera de un médico..., todo esto puede ser hoy «nuestro Sinaí» (Madeleine Dêlbrel), la tierra sagrada donde gustamos y vemos qué misericordioso es el Señor, encontrando en Él la fuente de nuestra alegría, gozo y felicidad más preciadas.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Tridu de la Immaculada al temple de la Puríssima de Tortosa

ria, Mare de Déu». A continuació la celebració de l'Eucaristia. El primer dia va celebrar-la Mn. Josep M. Membrado Blas, prior de la Confraria del Sant Crist de la Puríssima.

Segon dia del Tridu

Després de les pregàries del segon dia del Tridu, se celebrà l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez i van concelebrar Mn. Josep M. Membrado, Mn. Josep Ayllón i Mn. Javier Goñi.

Tercer dia del Tridu

Festivitat de la Immaculada Concepció de Maria. Començà la celebració amb el res de les pregàries del tercer dia del Tridu.

Va presidir l'Eucaristia el bisbe emèrit Mons. Javier Salinas Viñals i va concelebrar Mn. Membrado.

Maria Joana Querol Beltrán

Els dies 6, 7 i 8 de desembre, a les 19.15 h, se celebrà a l'església de la Puríssima de Tortosa, el Tridu en honor a la Immaculada, organitzat per la Junta de la Confraria del Sant Crist de la Puríssima.

Primer dia del Tridu

Pol, un dels joves assistents, inicià la celebració amb el res de les

pregàries pròpies del Tridu. Els tres dies començà amb l'acte de contricció, el res de la pregària comú cada dia del Tridu, seguida de la pregària pròpia del dia, acompanyada del res de dotze Ave Maries i, tot seguit, les Lletanies de la Mare de Déu, acabant amb una pregària i la jaculatòria: «Beneïda sigui la Santa i Immaculada Concepció de la benaurada Verge Ma-

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

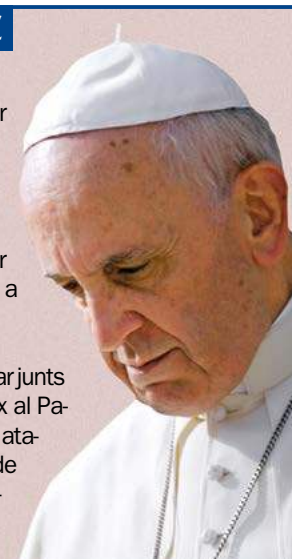

@Pontifex_es: «Cada persona té al seu costat un protector que el Senyor ens dona com a ajuda per a animar-nos al fet que ens aixequem quan ens detenim, per a guiar-nos quan ens equivoquem de camí. Escoltem la veu dels Àngels Custodis!» (2 d'octubre).

@Pontifex_es: «L'essència del camí sinodal resideix en una veritat de fons que no hem de perdre de vista mai: la seva finalitat és escoltar, comprendre i posar en pràctica la voluntat de Déu» (3 d'octubre).

@Pontifex_es: «El Sínode serveix per a recordar-nos que la nostra Mare Església té sempre necessitat de purificació, de ser "reparada", perquè som un Poble de pecadors perdonats, sempre necessitats de tornar a la font, que és Jesús, per a portar a tots el seu Evangeli» (4 d'octubre).

@Pontifex_es: «Som aquí per a caminar junts amb la mirada de Jesús, que beneeix al Pare i acull tots els que estan cansats i atabalats. Partim, doncs, de la mirada de Jesús, que és una mirada que beneeix i acull» (4 d'octubre).

Felicitaó nadalenca al bisbe Sergi

Seguint bons i sants costums, dijous 21 al matí ens vàrem aplegar a la Sala Gòtica del Palau Episcopal per felicitar el Nadal al bisbe Sergi, membres del Capítol Catedral, del Consell Episcopal i preve-

res, així com personal de la Cúria Diocesana. El vicari general, recordant la seva presentació de la diòcesi amb la «riquesa de la varietat i el tresor de la unitat a l'entorn de la Seu tortosina», emmarcà la felicitació nadalenca al pastor diocesà com una invocació al Déu-amb-nosaltres perquè sigui font de felicitat sobretot pels més necessitats segons l'esperit de les Benaurances: «Ser feliços fent feliços els altres». El bisbe Sergi agrai les paraules del vicari general i ens convidà a ser una «Església en sortida» com ho està fent ell, recorrent el Bisbat i coneixent els agents de pastoral. Finalment ens exhortà amb la lletra de diverses Nadales i acabàrem cantant tots el clàssic *Adeste fideles*.

Rev. José Luis Arín
Vicari general

Missa de TVE-2

El tercer diumenge del temps d'Advent, diumenge *Gaudete*, l'Eucaristia que se celebra cada diumenge i es retransmet per TVE-2 va ser presidida pel bisbe de la nostra diòcesi, Mons. Sergi Gordo, i cantada per la coral de Camarles.

Diumenge de l'alegria! Certament va ser una celebració de l'Eucaristia ben alegre i esperançadora, el Sr. Bisbe ens remarcava que una alegria

sense humilitat seria narcisisme i una humilitat sense alegria seria pessimisme. Ens invitava a conèixer-nos a nosaltres per conèixer bé el Senyor, ja que també si el coneixem, ens coneixem a nosaltres.

Una experiència joiosa, poder compartir aquesta Eucaristia amb uns bons cants de la coral de Camarles.

Mn. Joan Guerola

Religioses, delegacions, moviments i de la diòcesi feliciten el Nadal al bisbe Sergi

Seguint la tradició de tots els anys, el dia 21 de desembre, a les 11.30 h, ens vam aplegar a la Sala Gòtica del Palau Episcopal, una representació de les delegacions, moviments i associacions i alguna religiosa de Vida Activa de la Diòcesi de Tortosa, per felicitar el Nadal al Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, acompanyat del vicari general, Il·lm. José Luis Arín Roig.

Després d'una breu salutació del Sr. Bisbe, el vicari general ens adreçà unes paraules, en primer lloc al bisbe Sergi: «La felicitació nadalenca és un desig d'uns cors nobles, que a més a més invoquen Déu, per a que vostè, bisbe Sergi, tingui un feliç Nadal. Que visque aquesta felicitat fent feliços els altres.»

Tot seguit el Sr. Bisbe, ens digué: «És el primer Nadal que estic aquí entre vosaltres. Avui en la pregària pensava que és un Nadal en sortida i he recordat tres nadales. La primera, *Anem a Betlem*. Anem-hi tots caminant, jo ja vaig tots els dies amb la mot-

xilla amunt i avall. Fent camí cap a Betlem, em sento ajudat pel vicari general, el Consell Episcopal, els mossens i tots vosaltres, laics i laiques, aquesta gran família del bisbat de Tortosa. La segona nadales: *Què li darem en el Noi de la Mare*. Pensem que hi ha llocs en que Nadal serà molt dolorós, amb molta fam i guerres, com està actualment el país de Jesús. No els oblidem i que aquest Nadal sigui un estímul per a esdevenir instruments de la pau. Prenguem pels malalts, pels qui tenim hospitalitzats.

Germans i germanes, amics i amigues, ara anem a cantar la tercera nadales: *Adeste fideles*.

Vam acabar amb un fort aplaudiment i amb el desig d'un sant i feliç Nadal per a tots. Abans d'acomiar-nos, el bisbe Sergi va saludar tots els representants de les diferents delegacions, moviments i associacions. Que regne en tots els homes la pau, la justícia i l'amor.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

Dilluns 5, Riba-Roja d'Ebre, a les 12 h, Missa per la festa de Santa Àgueda.

Dimecres 7, Catedral, a les 11 h, presentació del projecte de restauració i neteja de l'absis de la catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i màrtir siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-39 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sants Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys, màrtirs a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, màrtirs; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand,

bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ Dijous [1R 11-4,13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Divendres [1R 11,29-32;12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia,

vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

10. □ Dissabte [1R 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.44-46 / SI 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Arnià, abat benedictí.

Diumenge V de durant l'any (B)

COMENTARI

Va curar molts malalts de diverses malalties

La curació de la sogra de Pere (1839), de John Bridges. Museu d'Art de Birmingham (Anglaterra)

Podríem resumir la vida pública de Jesús en la predicació i en la guarició dels malalts. Ho veiem clarament a l'evangeli. Primer guareix *la sogra de Pere* però més tard ho fa amb tots els malalts: *Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats... i ell va curar molt malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis.* Aquesta és una de les activitats habituals de Jesús. Però després Jesús es retira a pregar: *Quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant.* Simó i els seus companys el busquen. En trobar-lo li insisteixen: *Tothom us està buscant.* Però la resposta de Jesús no és la de tornar on eren abans sinó que els diu: *Anem a d'altres llocs, als pobles veïns i també hi predicaré, que aquesta és la seva missió.* Jesús, doncs, vol que la seva paraula arribi a tots els pobles i allí també curarà els seus malalts. El motor de la seva vida, però és pregària, el contacte amb el seu Pare. No es deixa endur per les preferències de la gent sinó per la voluntat del Pare que vol que la seva paraula i la seva acció guaridora arribin a tothom. El dolor marca molt negativament la vida de les persones. En tenim un exemple en les paraules de Job: *M'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar. I estic neguitós del vespre a la matinada...* aquesta és la terrible experiència de Job compartida en major o menor grau pels tots els qui estan malalts. Per això la missió de Jesús és també guarir els malalts. Pau se sent *obligat a anunciar l'evangeli* i diu: *Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per a guanyar-ne alguns sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli estic disposat a fer tot el que calgui per a poder-hi tenir part.* Pau es troba al costat dels més necessitats com ho feia també Jesús. La nostra tasca és la mateixa: fer que tothom senti la predicació de Jesús i rebi el seu consol i la seva ajuda.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo soc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Job 7,1-4,6-7)

Job habló diciendo: «¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha».

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / Reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le hablaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.